

18.8.2015

Posudek na bakalářskou práci

Adéla Misařová, Konec česko-německého soužití na Liberecku

Bakalářská práce se zabývá posledními měsíci druhé světové války i prvními měsíci následného míru z hlediska česko-německého soužití v Liberci a okolí. Jak autorka správně poznamenává, literatura k lokální dějinám Liberecka kolem roku 1945 je spíše skromnější a jedná se tak o velmi relevantní téma. Práce je přehledně strukturována do pěti ústředních kapitol, které pojednávají předhistorii konce války, reakce českého i německého obyvatelstva města na konec války, průběh osvobození a bezprostředně následující situaci, průběh a okolnosti odsunu německého obyvatelstva z města a na závěr i letmé srovnání průběhu tohoto odsunu se situací v Brně a Olomouci.

Práce podává solidní přehled lokálních dějin, reflektuje základní literaturu k tématu, kterou místy obohacuje rešerší dobového lokálního tisku, který je zastoupen listem *Stráž severu*. Jedná se tak spíše o text kompilačního charakteru, zcela chybí archivní rešerše a rovněž použití dobového lokálního tisku by mohlo být mnohem širší. V seznamu literatury chybí např. práce Benjamina Frommera a Lucie Jarkovské, které by jistě pomohly rozvinout zejména čtvrtou kapitolu.

Velmi zajímavý je naproti tomu komparativní pohled poslední kapitoly práce, kde se autorka snaží vysvětlit rozdílný průběh odsunu Němců v Liberci, Brně a Olomouci. Z důvodů, které autorka vyjmenovává, přesvědčí zejména velká početní disproporce mezi německým a českým obyvatelstvem města, kdy německá většina generovala i většinu obětí nacistické

okupace. Naproti tomu větší prolnutí českého a německého etnika, které autorka konstatuje v případě Liberce, není nijak doloženo a přesvědčivě nevyznívá. Srovnání a vysvětlení odlišného postupu vůči německému obyvatelstvu v různých českých městech v létě a na podzim 1945 je však určitě zajímavé téma, které by bylo možno případně rozvinout v další kvalifikační práci.

Přestože se práce vyznačuje logickou strukturou a přehledně formulovanými argumenty, nevyvarovala se některých dílčích formulačních nedostatků. Na s. 4 tak např. předznamenává, že pro období květen 1945 – listopad 1946 používá termín „odsun“, zatímco pro květen – podzim 1945 termín „vyhánění“ či „vyhnání“. Oba dva časové úseky se však kryjí. Na stejné straně hovoří o „české menšině v Československu“, na mysli má však patrně Liberec a na s. 14 zmiňuje v pasáži o konci války veřejné mínění, které „zatím tajně“ podporovalo kroky československé vlády, což je již sémanticky chybná formulace (veřejné mínění nemůže být z definice tajné). Několikrát se rovněž vyskytuje mylná informace o místě narození Konráda Henleina, kterým nebyl Liberec, nýbrž Maffersdorf, česky Vratislavice nad Nisou, které se staly součástí Liberce až v roce 1980.

Práce jako celek tak určitě splňuje všechny požadavky na tyto práce kladené. Vzhledem k výše zmíněným výtkám ji hodnotím jako „**velmi dobrou**“.